

Uittreksel uit de minuten berustende ter griffie van het Hof van beroep te Gent.
Het Hof van beroep te Gent, 10^e kamer, rechtdoende in correctionele zaken heeft
het volgend arrest geveld :

Not. 66.18.9704/93

In de zaak van het Openbaar Ministerie

Nr. 1276/00
VAN HET PARKET

Nr. 91294
VAN HET ARREST

Tegen dit arrest is er geen
beroep in cassatie aangetekend.
Gent, 24 OKT. 2002
De Griffier-hoofd van dienst

Tegen :

1. Nr

geboren
loodgieter,
wonende te

2. Nr.

geboren
huisvrouw,
wonende te

VERDACHT VAN:

De eerste en de tweede.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. door op het terrein, gelegen te _____, ten kadaster gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan _____, hierboven nader geïdentificeerd

het volledig te hebben dichtgebouwd van de tuinstrook op de gelijkvloerse verdieping, met name over de bouwdiepte tussen 16 en 24 meter

te _____, op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 01.02.1993 tot en met 13.01.1994

2. en de sub 1 omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te _____, in de periode gaande van 14.01.1994 tot en met 24.03.1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van

titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.I. Door de instandhouding van de onder A.I. omschreven toestand

te , in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of m stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1.

Door de instandhouding van de onder A.1. omschreven toestand

te , vanaf 01.05.2000 tot op heden, tenminste tot op de datum van het bevel tot dagvaarding, zijnde 20-06-2000.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 17 oktober 2000, 21° kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

en waarbij de beklaagden uitgenodigd werden zich eveneens te verdedigen omtrent de verzwarende omstandigheid zoals voorzien door art. 66.3° Decreet Ruimtelijke Ordening, *nl. met de omstandigheid, dat de verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt;*

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven, aangevulde en bewezen verklaarde betichtingen A1, A 2, B en C samen tot een GELDBOETE van TWEEDUIZEND FRANK.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven, aangevulde en bewezen verklaarde betichtingen A1, A 2, B en C samen tot een GELDBOETE van TWEEDUIZEND FRANK.

Verhoogt de geldboeten met duizend negenhonderd negentig opdecimen, aldus gebracht op telkens **VIERHONDERDDUIZEND FRANK.**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboeten zullen mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens **DRIE MAANDEN.**

De tegen de beklaagden uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelden hebben nog geen veroordeling tot een criminele of hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Terzake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelden zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werden gestraft niet meer zullen schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 9 januari 1991, zoals gewijzigd door de Wet van 10 februari 1994 en het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1994, gewijzigd door de wet van 22 maart 1999 (B.S. 1 april 2000) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis **wat betreft duizend zeventhonderd en vijftig frank (x 1990 opdecimes) aldus gebracht op 350.000 frank of een vervangende gevangenisstraf van 52 dagen van de uitgesproken geldboete van tweeduizend frank in hoofde van de beklaagden, zal** uitgesteld worden gedurende een termijn van **DRIE JAAR,** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagden verplicht zijn IEDER een bedrag van TIEN FRANK, verhoogd met 1.990 opdecimes, aldus gebracht op TELKENS 2.000 frank, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bij zonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagden solidair in de kosten gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 2.179 frank.

Legt de veroordeelden IEDER eveneens een vergoeding op van duizend frank in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 30 oktober 2000 door de beide beklaagden tegen alle schikkingen alsook door het Openbaar Ministerie tegen beide beklaagden;

Gehoord ter openbare terechtzitting in het Nederlands;

De beklaagden in hun middelen van verdediging in persoon en bijgestaan door mr. , advocaat aan de balie te .

Het Openbaar Ministerie in zijn vordering bij monde van , Advocaat-generaal.

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. De kwalificatie van het sub A.1 te last gelegde feit dient te worden verbeterd als volgt: vervanging van de woorden "het volledig te hebben dicht gebouwd van de tuinstrook op de gelijkvloerse verdieping" door de woorden "een woning te hebben verbouwd".

Van deze verbetering werd aan de beklaagden kennis gegeven.

De aldus verbeterde telastlegging heeft betrekking op hetzelfde feit als datgene dat aan de telastlegging A in de oorspronkelijke dagvaarding ten grondslag ligt.

De eerste rechter heeft terecht de partijen uitgenodigd zich ook te verdedigen over de verzwarende omstandigheid dat beklaagden personen zijn die in de uitoefening van hun activiteit onroerende goederen verhuren. Meer bepaald hielden zij zich, naast hun beroepsbezigheden of bezigheden in het huishouden, systematisch bezig met het verhuren van talrijke studentenkamers.

3. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof zijn de telastleggingen, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en hiervoor wat betreft de telastlegging A verbeterd, lastens de beide beklaagde bewezen, met inbegrip van de verzwarende omstandigheid voor beide.

4. De feiten die aan de onderscheiden telastleggingen ten grondslag liggen zijn in hoofde van de beide beklaagden de uiting van éénzelfde strafbare gedraging en maken slechts één misdrijf uit, waarop één straf, de zwaarste, zijnde deze gesteld op het misdrijf omschreven in de telastlegging C dient te worden toegepast.

Een veroordeling is niet van aard voor de beklaagden enige sociale declassering mee te brengen of een sociale reclassering in het gedrang te brengen; het Hof gaat daarom niet in op hun vraag tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De beklaagden hebben wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en jarenlang, meer bepaald in de periodes vermeld in de bewezen verklaarde telastleggingen A.2, B en C, in stand gehouden.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen hebben zij al die tijd totaal ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijk belang; het misdrijf heeft hen gedurende meerdere jaren belangrijke financiële voordelen opgeleverd.

Slechts een omvangrijker geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom voor ieder van hen een passende bestraffing, van aard hen te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dienen te houden. Het Hof houdt hierbij in het voordeel van de beklaagden in belangrijke mate rekening met het feit dat zij na de termijn vermeld in de telastlegging C zijn overgegaan tot het

uitvoeren van de door de bevoegde overheid gevorderde aanpassingswerken en met hun blanco strafrechtelijk verleden.

Het uitvoeren van de gevraagde aanpassingswerken verantwoordt tevens dat uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest wordt verleend voor de termijn en in de mate zoals hierna bepaald. De beklaagden verkeren in de voorwaarden hiertoe nu de straf op te leggen aan de beklaagden de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat, zij tot op heden nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en het Hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, de beklaagden zich in de toekomst niet meer aan een dergelijk misdrijf zullen schuldig maken.

Het Hof houdt hierbij tevens rekening met het feit dat het misdrijf deels voor, deels na 31 december 1994 werd gepleegd en vóór 1 januari 2002. De toepassing van artikel 5 van het Decreet van 7 februari 2001 (B.S. 28 december 2001) tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving, in werking getreden op 1 januari 2002, zou een beperkte verhoging van de straf meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art.2, 2° lid van het Strafwetboek en art.15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het Hof deze bepalingen hier dan ook niet toepassen. De geldboete dient te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dient wel te worden uitgedrukt in euro door verhoging van het bedrag met 1990 opdecimen, deling door 40,3399 (E.G. Verordening nr.974/98 van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in E.G. Verordening 2866/98 van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro).

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden, als bepaald in art.29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, dient krachtens de artikelen 2 en 4, 1° lid van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de Euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in art. 78 van de Grondwet (B.S. 29 juli 2000), in werking getreden op 1 januari 2002, te worden bepaald op € 10, te vermeerderen met 40 opdecimen tot € 50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de Wet van 1 juni 1849 over de herziening der tarieven van de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij art.71 van de Wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en andere bepalingen, die in toepassing van art.1 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, dat art.91, 2° lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken wijzigt, € 25 bedraagt.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de niet-strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter en de artikelen hiervoor aangehaald alsook:

art. 24 van de wet van 15 juni 1935,

art. 65, 66, 100 Strafwetboek,

190,211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,

beslissend met eenparige stemmen:

ontvangt de beroepen en er ten gronde over oordelend,

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastlegging A zoals hiervoor onder 2 vermeld,

veroordeelt de beklaagden **elk** wegens de telastleggingen A1, A2, B en C samen tot een geldboete van (2 500, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) **€ 12 394,68** of telkens een vervangende gevangenisstraf van **drie maanden**,

legt de beklaagden **elk** de verplichting op een bedrag van **€ 10**, verhoogd met 40 opdecimen, aldus gebracht op **€ 50**, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden,

veroordeelt de beklaagden **elk** tot betaling van de vaste vergoeding van **€ 25**,

verleent aan elke beklaagde **uitstel** van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van **drie jaar**, evenwel uitsluitend **voor twee/derden van de geldboete** van **€ 12 394,68** of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden waartoe elke beklaagde wordt veroordeeld,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, begroot op **€ 54,02** in eerste aanleg en op **€ 87,21** in hoger beroep.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **20 september 2002**;

Aanwezig : , Kamervoorzitter;

, Raadsheer;
, Raadsheer;

, Advocaat-generaal;

, Griffier;

Goedgekeurd doorhaling van ☐ nietige lijn(en) en ☐ nietige woord(en):

Voor eensluidend afschrift afgeleverd aan de heer Procureur-generaal, tot bestuurlijke inlichtingen

De Griffier-hoofd van dienst,